

Política

XOC INSTITUCIONAL

El president espanyol, Mariano Rajoy, en la reunió del consell de ministres d'aquest divendres.

JUAN MEDINA / REUTERS

Rajoy obvia el diàleg enviant al TC la llei antidesnonaments

Puigdemont lamenta la falta de voluntat del govern espanyol per acostar-se a la Generalitat

MARIONA FERRER I FORNELLS
MAIOL ROGER
MADRID / BARCELONA

El clima de diàleg entre el govern espanyol i el català ha durat deu dies, el temps que ha passat entre la reunió de Mariano Rajoy i Carles Puigdemont i la decisió d'ahir de l'executiu estatal en funcions d'enviar al Tribunal Constitucional (TC) una part important de la llei antidesnonaments. Una decisió esperada pel Govern –fa una setmana ja hi va haver tres recursos–, que tant en la trobada presidencial com en la de dijous, entre Soraya Sáenz de Santamaría i Oriol Junqueras, havia subratllat el seu escepticisme. El mínim dubte es va esfumar amb l'enèsima impugnació a una llei catalana. “Podíem tenir la prova de si la voluntat política que vaig traslladar al president en funcions es complia o no i, evidentment, no s'ha complert”, va lamentar Puigdemont, que treballa en una res-

posta política que sumi en un front comú tots els agents: dimarts ha convocat en una reunió ajuntaments metropolitans, partits, la PAH i la Taula del Tercer Sector.

El Govern havia encarat les reunions amb la Moncloa amb un objectiu molt clar: deixar de banda el procés i buscar solucions a assumptes concrets, com la judicialització de la política. Puigdemont va presentar a Rajoy un document amb 46 demandes, i una setmana més tard Junqueras resumia les principals peticions de la Generalitat en cinc punts. Després de la trobada amb Sáenz de Santamaría, en només un hi havia esperança d'un mínim gest: evitar la suspensió cautelar de la llei –impulsada per la PAH i aprovada per unanimitat al Parlament–. La vicepresidenta espanyola va prometre valorar-ho, però el resultat va ser el de sempre: la llei acaba al TC, que activarà la suspensió quan l'admeti a tràmit. La llei antidesnonaments, però, no és l'única que el govern estatal va recórrer: per primer cop, qüestiona el

Suspensió
L'executiu en funcions usa la potestat per paraitzar la llei catalana

Codi Civil català i impugna la propietat temporal d'un habitatge.

El govern espanyol va laminar ahir el gruix de mesures sobre el dret a l'habitatge: va suspendre l'obligació dels grans propietaris d'oferir una alternativa de lloguer social a les famílies vulnerables abans d'executar un desnonament i a cedir pisos buits a les administracions per a ús social. Segons Sáenz de Santamaría, es tracta d'aspectes que afecten les “competències de l'Estat i la igualtat dels espanyols”. Per contra, l'executiu del Partit Popular va deixar passar l'article relatiu a la pobresa energètica.

Paraules mesurades

La compareixença de Sáenz de Santamaría estava preparada al mil·límetre per mostrar que el govern espanyol estava fent un gest respectant alguns articles. Normalment, la vicepresidenta despatxa l'anunci dels recursos d'inconstitucionalitat en qüestió d'un minut i de passada, però ahir va de-

dicar-hi la meitat del temps destinat a explicar el consell de ministres. Va posar èmfasi en els punts que queden intactes i va destacar que la intenció és solucionar els conflictes de competència en la negociació tècnica prèvia a qualsevol recurs d'inconstitucionalitat. “Volem transmetre un missatge molt clar que és important: aquest govern no envia assumptes al TC perquè el govern català sigui millor o pitjor que d'altres”, va assenyalar.

El missatge de Sáenz de Santamaría va ser diàfan: diàleg sí, però la llei és la llei. Els esforços de la vicepresidenta per treure ferro al recurs van topar amb la intervenció del ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, que va carregar contra el Govern: “Que a aquestes altures de la democràcia es pensin que és un membre del govern qui decideix és que no entenen res de l'administració”.

La Generalitat no dona el diàleg per trencat –dijous es reuniran els titulars d'Interior dels dos governs, una de les demandes de Junque-

DATA LÍMIT PER A LA COALICIÓ D'IU I PODEM

Podem i IU han fixat la setmana que ve com a data límit per segellar una coalició de cara al 26-J. Les dues formacions van constatar ahir punts de desacord en la confecció de les llistes i les subvencions electorals.

IGLESIAS I EL PP El líder de Podem va deixar clar ahir qui era el seu “adversari” el 26-J: el PP i Mariano Rajoy. Va defensar que el PSOE de Pedro Sánchez ha d'exercir d'“aliat” i que, en funció de la correlació després dels comicis generals, s'hi hauran d'entendre.

EL BITLLET

El factor Colau

Quan una parella es vol divorciar i té mala relació arriba un moment en què només es comunica a través dels advocats respectius. Catalunya i Espanya sembla que ja estan en aquest estadi. En absència de voluntat política de Madrid per trobar espais d'entesa, l'únic que hi ha és una lectura rigorista de la llei i la defensa de “la igualtat de tots els espanyols”. El problema és que aquesta vegada el PP no només castiga l'independència, sinó col·lectius com la PAH, i això provoca que Ada Colau s'alineï amb la Generalitat. L'alcalde de Barcelona ara pot entrar en la lògica de la desobediència a l'Estat per raons socials. Si la Generalitat i l'Ajuntament fan pinya el PP tindrà més motius de preocupació.

DAVID MIRÓ
SUBDIRECTOR

ras— però sí que enterra qualsevol esperança d'entesa. “Les perspectives són inexistents”, explica un membre del Govern. L'executiu intuïa que Rajoy deixaria passar alguns aspectes, però darrere de la decisió no hi veu cap gest destacable. El que esperava era que renunciés a demanar la suspensió automàtica. “S'ho podrien haver establert si realment hi havia voluntat de trobar acords que no perjudicassin les persones, que és el que vaig traslladar al president en funcions”, va dir Puigdemont, que va voler desmentir Sáenz de Santamaría i emfatitzar que es tractava d'una “decisió política i no tècnica”.

La reunió del Govern amb entitats i ajuntaments servirà per definir un pla B. L'executiu té un as a la màniga per salvar aspectes recorreguts: una norma anterior, que regulava el dret de tempteig i retracte de les administracions per comprar pisos de les entitats financeres que vulguin vendre a baix cost i que el govern espanyol no ha recorregut, i ja s'ha acabat el termini perquè ho pugui fer. “Creiem que els ha passat per alt”, deia la consellera de Governació i Habitatge, Meritxell Borràs, en una trobada informal amb periodistes. La Generalitat vol aprofitar el recurs per instal·lar en els ciutadans el missatge que el diàleg amb l'executiu del PP és estèril fins i tot en qüestions allunyades del procés. La sensació a Palau és que les reunions amb la Moncloa només han servit per a una cosa: per carregar-se de raons. —

Les reaccions polítiques al recurs

S. Sáenz de Santamaría

VICEPRESIDENTA ESTATAL EN FUNCIONS

“El missatge és clar: aquest govern no envia temes al TC perquè el Govern català sigui millor o pitjor que d'altres”

Carles Puigdemont

PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“[Madrid] No ha donat un cop de porta al Govern, sinó a les famílies catalanes que més ho necessiten”

Cristóbal Montoro

MINISTRE D'HISENDA EN FUNCIONS

[A Junqueras, amb ironia] “És sorprenent el que em demana. Que no complim la llei? Que prevariquem?”

Núria Marín

ALCALDESSA DE L'HOSPITALET (PSC)

“És un nou pas enrere en l'estat del benestar i una nova retallada en els drets de les persones”

Ada Colau

ALCALDESSA DE BARCELONA (BCOMÚ)

“Que s'intenti paraitzar una llei per fer front a una de les pitjors problemàtiques que patim no té nom”

David Cid

COORDINADOR NACIONAL D'ICV

“El PP vol rescatar els seus, que són la banca i els grans tenidors d'habitatges. La gent li importa poc”

Un garbuix legal que limita el dret a accedir a un habitatge

L'Estat salvaguarda els interessos dels grans propietaris

MARIO MARTÍN MATAS
BARCELONA

La vicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría s'afanyava ahir a circumscriure el recurs contra la llei 24/2015 a simples “aspectes processals i civils” en entendre que la norma catalana limita el dret a la propietat i, també, la igualtat entre tots els espanyols. La realitat, però, és que el recurs del govern espanyol qüestiona més de la meitat de la llei catalana, atès que porta al TC cinc dels nou articles que té, i representa també un cop de porta a les entitats socials, que defensaven la norma perquè era útil per aturar desnonaments i talls d'aigua, llum i gas.

Els articles que l'executiu del PP impugna afecten el cos central de la llei, que anteposava l'habitatge com a dret social abans que com a propietat. Així, tot i que manté que la Generalitat pot constituir un fons per aturar els talls de subministrament, nega la possibilitat d'una mediació potent abans d'un procés judicial. També salvaguarda els grans propietaris, que amb la norma catalana estaven obligats a oferir lloguers socials a les famílies en risc d'exclusió abans de desnonar-les o, també, a cedir pisos buits.

Mediació extrajudicial

La llei catalana reforçava la mediació prèvia a un judici

Demanar “un procediment extrajudicial per a la resolució d'una situació de sobreendeutament” era un dret que la llei 24/2015 conferia als consumidors. Malgrat que la norma supeditava aquesta mediació a la revisió posterior d'un jutge, el govern espanyol la redueix encara més i, a la pràctica, l'anul·la per preservar un dret processal únic a tot l'Estat.

Extinció del deute

El recurs suposa, en la pràctica, que no es pugui cancel·lar el deute La mediació extrajudicial que fixava el Govern admetia en l'article 3 de la llei que, malgrat que per cobrir un deute es poden liquidar tots els actius del consumidor, en funció de les “circumstàncies personals” un jutge podria acordar “la cancel·lació dels imports no satisfets”. Aquesta dació en pagament seria única a l'Estat, i l'executiu espanyol també la recorre davant del TC.

Defensar la propietat

Els “grans tenidors” d'immobles no hauran de cedir els pisos buits No és possible supeditar el dret de propietat a certs condicionants, tal com volia el Parlament. Això supo-

sa deixar sense efecte la definició dels anomenats grans propietaris. Aquests “grans tenidors” d'habitatge eren els principals damnificats de la norma catalana, que els identificava com aquells amb una superfície habitable de més de 1.250 m² i els feia assumir la major part dels costos d'assegurar una llar a totes les persones en risc d'exclusió.

Lloguer social

Els propietaris no tenen el deure de fer una oferta als desnonats Recórrer l'article 7 representa posar en dubte la funció social de la propietat. La llei demanava als grans tenidors oferir un lloguer assequible abans de desnonar ningú que no pogués pagar. Per això, l'administració tampoc podrà demanar la “cessió obligatòria” d'habitatges, malgrat que hi hagi una unitat familiar en risc d'exclusió.

Pobresa energètica

Abans de fer un tall, les empreses han d'escollir els serveis socials El govern espanyol sí que deixa intacte el punt que parla d'evitar la pobresa energètica. Aquest punt obliga les companyies subministradores a comunicar als servis socials la seva intenció de fer un tall, però supedita el pagament dels rebuts pendents a l'establiment d'uns “ajuts a fons perdut” que s'han d'acordar amb aquestes empreses. —

Uns 200 membres de la PAH van protestar ahir davant de la seu del PP contra el recurs. PERE VIRGILI